

**ZASTĘPCA
RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO
SĘDZIÓW SĄDÓW Powszechnych**

KOMUNIKAT

**Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych
w sprawie zakończenia postępowania dyscyplinarnego przeciwko Monice F., sędziemu
Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu**

Informuję, że 4 lipca 2019 r. skierowałem do Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym we Wrocławiu wniosek o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przeciwko Monice F., sędziemu Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, której zarzucono popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, polegającego na tym, że w okresie pomiędzy 17 grudnia 2018 r. a 19 grudnia 2018 r., w Poznaniu, uchybiła godności urzędu przez niezgodnie z przeznaczeniem wykorzystanie udzielonego jej zaświadczenia lekarskiego z 17 grudnia 2018 r. serii (...) nr (...) o niezdolności do pracy w okresie od 17 grudnia 2018 r. do 21 grudnia 2018 r., poprzez udział, w dniach 18 grudnia 2018 r. i 19 grudnia 2018 r. w wycieczce do Danii, zorganizowanej przez Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”, celem spotkania z członkami tamtejszych stowarzyszeń sędziowskich, czym naruszyła wynikający z art. 82 § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych obowiązek postępowania zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim, w tym w szczególności obowiązek stania na straży prawa i kierowania się zasadami godności i uczciwości w służbie i poza nią, to jest zachowań przynoszących ujmę godności sędziego i naruszających zasady etyki zawodowej, określone w § 2, § 5 ust. 2 i § 16 uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z 19 lutego 2003 r. w sprawie uchwalenia zbioru zasad etyki zawodowej sędziów.

Z ustaleń postępowania dyscyplinarnego wynikało, że wskazania lekarskie zaświadczenia z 17 grudnia 2018 r. wykluczały fizyczną aktywność obwinionej podczas okresu niezdolności do pracy.

Kwalifikując działania obwinionej, jako przewinienie dyscyplinarne, polegające na uchybieniu godności urzędu, kierowano się oczywistą okolicznością wykorzystania przez obwinioną zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem, czym sędzia naruszyła wynikający z art. 82 § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych obowiązek postępowania zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim, w tym w szczególności obowiązek stania na straży prawa i kierowania się zasadami godności i uczciwości w służbie i poza nią, to jest zachowań przynoszących ujmę godności sędziego i naruszających zasady etyki zawodowej oraz tym, że wzorzec postępowania

związany z godnością urzędu wiąże sędziego nie tylko w czasie wykonywania obowiązków służbowych, ale także poza służbą. Godność nabywana w chwili objęcia urzędu sędziego to atrybut zapewniający autorytet sądu i sędziego osobiście. Jest to pojęcie, które wiąże się z wzorcem postępowania sędziego, wynikającym z przepisów prawa, norm etyki zawodowej i innych norm moralnych, spisanych i niespisanych w zbiorze etyki zawodowej sędziów. Z godnością urzędu sędziego i cechującą każdego sędziego nieskazitelną charakteru wiąże się ustalony standard postępowania sędziego, który stanowić powinien wzór dla innych i którego efektem powinno być wzbudzanie szacunku. Nie powinien być on zatem źródłem zachowań, które w stosunku do osoby zatrudnionej na podstawie umowy o pracę, byłyby podstawą dla możliwości rozwiązania stosunku pracy przez pracodawcę, bez zachowania okresu wypowiedzenia w trybie art. 52 § 1 pkt. 1 kodeksu pracy. Z taką konsekwencją musi się bowiem liczyć pracownik, który wbrew obowiązkowi dbałości o dobro zakładu pracy, którego przejawem realizacji jest również właściwe korzystanie ze zwolnienia lekarskiego, co umożliwi pracownikowi jak najszybszy powrót do zdrowia, a co za tym idzie do świadczenia pracy, wykorzystuje zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego celem, godząc swym postępowaniem w dobro pracodawcy i działając sprzecznie ze swoimi obowiązkami, takimi jak lojalność wobec pracodawcy, obowiązek świadczenia pracy. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w przypadku zaistnienia analogicznego do obwinionej zachowania po stronie zwykłego pracownika, można by je uznać za ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, uzasadniające zwolnienie dyscyplinarne wobec oczywistej bezprawności zachowania, naruszenia (a co najmniej zagrożenia naruszenia) interesów pracodawcy w postaci ewentualnych skutków niewłaściwego wykorzystywania zwolnienia lekarskiego.

Ponadto, z utrwalonego praktyką orzecznictwa sądów dyscyplinarnych wynika, że godność urzędu sędziego to pojęcie odwołujące się do tradycyjnego *dignitas*; związane jest nie tylko z poczuciem własnej wartości i dumy ze sprawowania urzędu oraz z oczekiwaniem szacunku od innych osób, ale wiąże się z podwyższonymi wymaganiami i ograniczeniami wobec sędziów

Zastępca
Rzecznika Dyscyplinarnego
Sędziów Sądów Powszechnych
sędzia

(-) *Przemysław W. Radzik*